

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/259/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111225830
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4111225830.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: J. X., bytom V. L. XXX, t. č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníkom: JUDr. Oliver Kolenčík, vyšší súdny úradník Krajského súdu v Nitre, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Važecká 16, zastúpeného advokátom: JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Svidník, ul. Sov. Hrdinov 163/66, o zaplatenie 1.202,93 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 11. júla 2012, č. k. 12C/68/2012-80, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku týkajúceho sa náhrady trov konania z m e ň u j e tak, že odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu sa nepriznáva náhrada trov konania.

Navrhovateľovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie a rozhodol tak, že navrhovateľovi vrátil zaplatený súdny poplatok v kolkových známkach vo výške 65,37 eura prostredníctvom Daňového úradu Bratislava. O trovách konania rozhodol s tým, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Vec správne posúdil podľa § 96 ods. 1, § 146 ods. 1 písm. c), § 146 ods. 2, § 150 ods. 1 OSP a § 11 ods. 3, 4, 9 Zák. 71/1992 Zb. (zákon o súdnych poplatkoch). K zastaveniu konania došlo z toho dôvodu, že navrhovateľ zoberal v celom rozsahu späť svoj návrh na začatie konania a konanie žiadal vo veci zastaviť. Vzhľadom k tomu, že predmetné späťvzatie nebolo v rozpore s ust. § 96 ods. 1 OSP súd konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP s tým, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V danej veci s poukazom na ust. § 150 ods. 1 OSP prvostupňový súd priznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi považoval za neúčelné, nakoľko nevidel dôvod v opodstatnenosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Samotnou úlohou vedľajšieho účastníka ako združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Dané združenie by malo mať vo svojich radoch osoby, ktoré vedia poskytnúť právne služby v oblasti spotrebiteľských sporov, v tomto prípade má aj samotný vedľajší účastník na strane odporcu vo svojich radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie. Úmyslom zákonodarcu bolo, aby združenie na ochranu spotrebiteľa vedelo poskytnúť kvalifikovanú pomoc spotrebiteľovi, prípadne ho podporí ministerstvo, z čoho vyplýva, že nebolo úmyslom zákonodarcu, aby sa združenie na ochranu spotrebiteľa dávalo ďalej zastupovať právnym zástupcom, keďže ide o oblasť, v ktorej by sa mal vedľajší účastník vyznať. Daný vedľajší účastník na strane odporcu opakovane vstupuje do súdnych sporov automaticky zastúpený právnym zástupcom bez toho, aby vedel o akú konkrétnu vec sa jedná, a či je vôbec potrebné do konania vstúpiť. Zastúpenie vedľajšieho účastníka je účelové, samo o sebe nesleduje cieľ ochrany spotrebiteľa a narúša hospodárnosť konania.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o náhrade trov konania podal včas odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu, navrhujúc Krajskému súdu v Nitre uznesenie Okresného súdu Nitra zo dňa 11. 07. 2012, č. k. 12C/68/2012-80 v napadnutej časti výroku zmeniť tak, že navrhovateľ mu bude povinný nahradiť trovy konania. V danom prípade nie je daný dôvod na aplikáciu ust. § 150 OSP. Judikatúra krajských súdov opakovane poukázala na to, že žiadna norma, upravujúca právny status Združenia na ochranu spotrebiteľov neobmedzuje, a ani nemôže obmedzovať ich ústavné právo na právne služby a ani s tým spojené práva na náhradu trov konania. Opakovane vstupuje len do opakovaných konaní iniciovaných žalobcom. Pokiaľ okresný súd opakovane, v obdobných veciach, ako je aj táto, argumentuje nehospodárnosťou, tak ustanovenia zákona upravujúce náhradu trov konania tento pojem nepoužívajú. Vedľajší účastník má za to, že okresný súd chráni hospodárske záujmy dodávateľa na úkor samotného vedľajšieho účastníka. Súd mal preto v danom prípade o trovách konania rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP a zisťovať, či návrh na začatie konania bol podaný dôvodne a či navrhovateľ svojím nedôvodne podaným návrhom nezavinil zastavenie konania. Zároveň poukazuje na výklad úniyných noriem v otázke práva na súdnu ochranu, pričom aj čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ a čl. 38 v spojení s čl. 47 Charty základných práv EÚ treba vykladať tak, že právom na súdnu ochranu je aj právo združenia na ochranu záujmov spotrebiteľov na právne zastúpenie. Právne zastúpenie združenia na ochranu spotrebiteľov súd označil za neúčelné, napriek tomu, že po vstupe do konania zobral dodávateľ žalobu späť. Je treba posúdiť prípadný rozpor § 146 a § 151 OSP s právom EÚ, ak neumožňujú združeniu na ochranu záujmov spotrebiteľov náhradu trov konania priznať napriek dosiahnutému úspechu v konaní, keď na strane druhej dodávateľovi náhradu trov konania priznať umožňujú. V závere navrhol uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku zmeniť a žiadal priznať náhradu trov celého konania spolu v sume 211,69 eura.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania preskúmal a v zmysle ust. § 219 OSP ho aj potvrdil. Nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. V danom prípade nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Zastáva názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navýšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím ust. § 150 OSP a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku procesným postupom podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 OSP a dospel k tomu záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne a je potrebné ho podľa § 219 OSP potvrdiť.

Podľa § 220 OSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219) ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Podľa § 150 ods. 1 veta prvá OSP ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí

súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať.

V prejednávanej veci odvolací súd síce procesným postupom podľa § 220 OSP síce zmenil napadnuté prvostupňové uznesenie v časti výroku o trovách konania, avšak v konečnom dôsledku s tým istým výsledkom, t. j. že vedľajší účastník na strane odporcu, ako aj samotný odporca nemá v tomto konaní nárok na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodom tejto procesnej zmeny bolo to, že prvostupňový súd nesprávne naformuloval výrok o trovách konania napadnutého uznesenia, pričom správne mal o nich rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. Vo všeobecnosti je možné prijať

ten záver, že odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane vznikol právny nárok na náhradu trov konania s poukazom na ust. § 146 ods. 2 veta prvá OSP, nakoľko navrhovateľ späťvzatím návrhu zavinił zastavenie konania, avšak s prihliadnutím na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa im nie je možné náhradu trov konania priznať. V danom prípade dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania úspešným účastníkom v tomto konaní odvolací súd považuje za totožné so súdom prvého stupňa. Odvolací súd nespochybňuje právo vedľajšieho účastníka dať sa zastúpiť v občianskoprávnom konaní právnym zástupcom resp. advokátom. Spochybňuje však iba účelnosť takto vynaložených trov právneho zastúpenia právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, ktoré nespĺňajú to, že došlo k ich účelnému vynaloženiu. Účelnosť sa dá v zásade stotožniť i s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnú pomoc v zmysle čl. 47 ods. 2 Ústavy SR a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené nepovažujú. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že vedľajší účastník ako subjekt práva (odborník), ktorého predmetom konania je ochrana práv spotrebiteľa (odporcu) v tomto konaní sa dal zastúpiť advokátskou spoločnosťou. Napriek tomu, že k takémuto zastúpeniu na strane vedľajšieho účastníka došlo, dôsledky uvedené v rovine náhrady trov konania v súdnom konaní nerezultujú v účelnosť takto vynaložených trov právneho zastúpenia, ktoré v konaní vedľajšiemu účastníkovi vznikli. Paušálne vstupy združení na ochranu občana ako spotrebiteľa do konaní, kde vystupujú v pozícii navrhovateľa rôzne právnické osoby, bez ohľadu na samotný stav a štádium, v ktorom sa konanie nachádza, vôľu odporcu a účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka, nepovažuje odvolací súd za dôkaz o vôli a snahe týchto združení naplniť svoj cieľ, pre ktorý boli zriadené. Taktiež je potrebné v tomto smere zohľadniť aj to, že písomné podania právneho zástupcu vedľajšieho účastníka účtované ako jednotlivé úkony právnej služby sú vyhotovené vo všeobecnej rovine a svojim obsahom sa navzájom stotožňujú. S poukazom na tieto dôvody odvolací súd o podanom odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1, 2, § 142 ods. 1, 2 a § 150 ods. 1 OSP tak, že úspešnému navrhovateľovi v odvolacom konaní náhradu ním uplatnených trov odvolacieho konania nepriznal, s poukazom na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa. Tieto dôvody odvolací súd vzhliadol v špecifikách prejednávanej veci spočívajúcich v tom, že navrhovateľ v podstate uznal argumenty vedľajšieho účastníka na strane odporcu, ohľadne premlčania, v dôsledku čoho došlo k späťvzatiu návrhu a k zastaveniu konania.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.